NORAKSTS
Lieta Nr.142050310

SPRIEDUMS

Latvijas tautas vārdā

Jelgavā 2011.gada 15.martā

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnese S.Ozola,

piedaloties atbildētāja Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes pārstāvei *A.V.*,

atklātā tiesas sēdē Administratīvās rajona tiesas Jelgavas tiesu namā izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz *V.M.* (turpmāk tekstā – pieteicējs) pieteikumu par Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes priekšnieka vietnieka 2010.gada 9.marta lēmuma Nr.M-44 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes priekšnieka vietnieks, izskatot pieteicēja apstrīdēšanas iesniegumu, 2010.gada 9.martā pieņēma lēmumu Nr.M-44 (turpmāk – Lēmums), ar kuru atstāja negrozītu Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja Patruļpolicijas nodaļas priekšnieka 2010.gada 20.janvāra lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā.

Lēmumā konstatēts turpmāk minētais.

[1.1] 2010.gada 18.janvārī, plkst.9.40 Jelgavā, pa Lielo ielu no Pasta ielas puses pieteicējs vadīja automašīnu Toyota Avensis Verso ar valsts reģistrācijas Nr.*/reģistrācijas numurs/* (automašīna Toyota), un, neizvēloties drošu distanci, uzbrauca priekšā braucošai automašīnai Audi 80 ar valsts reģistrācijas Nr.*/reģistrācijas numurs/* (automašīna Audi), un no negadījuma vietas aizbrauca, pārkāpjot noteikto kārtību. Par izdarīto pārkāpumu pieteicējam sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols Nr.PA768061 (turpmāk – protokols).

[1.2] Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja Patruļpolicijas nodaļas priekšnieks 2010.gada 20.janvārī pieņēma lēmumu saukt pieteicēju pie administratīvās atbildības par izdarīto pārkāpumu atbildība, par kuru noteikta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (LAPK) 149.^{16}panta piektajā daļā un 149.^{8}panta 25.daļā, uzliekot naudas sodu 100 latu apmērā un atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 3 mēnešiem.

Lēmumā ir secināts, ka ar administratīvās pārkāpuma lietas materiāliem – protokolu, satiksmes negadījuma reģistrēšanas protokolu EZ080641, transportlīdzekļa apskates protokolu, cietušā paskaidrojumu, notikuma vietas foto materiāliem, policista dienesta ziņojumu un citiem dokumentiem - ir pierādīts, ka pieteicējs ir izdarījis Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk – Ceļu satiksmes noteikumi) 52. un 119.punktu pārkāpumu.

[2] Administratīvajā rajona tiesā 2010.gada 19.aprīlī saņemts pieteicēja pieteikums, kurā lūgts atcelt Lēmumu, jo lietas izmeklēšanā nebija pieaicināti eksperti, abu automašīnu plaisas ir ļoti vecas, atdures stieņu augstumi un konfigurācija atšķiras, nav veikta krāsu palieku salīdzināšana, vaina tika noteikta „uz aci".

[3] Valsts policijas Zemgales reģiona pārvalde (turpmāk arī – iestāde vai atbildētājs) rakstveida paskaidrojumos tiesai pieteikumu uzskata par nepamatotu un noraidāmu, pamatojot to ar Lēmumā norādītiem apstākļiem, papildus norādot, ka veicot automašīnas Toyota Avensis Verso apskati uz tā priekšējā atdures stieņa virs numurzīmes tika konstatēts tumšas krāsas garenveida krāsu daļiņu uzslāņojums, kas vizuāli pēc krāsas atbilda automašīnas Audi 80 krāsojumam. Ņemot vērā, ka krāsu daļiņu uzslāņojums bija niecīgā daudzumā, šo krāsu daļiņu

uzslāņojumu nebija lietderīgi izņemt, jo krāsas daudzums bija nepietiekamas salīdzinošās ekspertīzēs noteikšanai.

[4] Uz tiesas sēdi pieteicējs nebija ieradies, iepriekš informējot tiesu par neierašanās iemesliem. Tiesa, uzklausot atbildētāja pārstāves viedokli un nekonstatējot Administratīvā procesa likuma 268.un 269.pantā noteiktos gadījumus, kad atliekama lietas izskatīšana, nolēma uzsākt lietas izskatīšanu bez pieteicēja klātbūtnes.

Atbildētāja pārstāve tiesas sēdē prasījumu neatzina, balstoties uz Lēmumā un paskaidrojumā norādīto pamatojumu.

Motīvu daļa

[5] Tiesa, izvērtējot administratīvā pārkāpuma lietas materiālus kopsakarā ar tiesas sēdē sniegtajiem paskaidrojumiem, atzīst, ka pieteikums ir noraidāms.

[6] Tiesa lietā konstatē šādus faktiskos apstākļus (arī pierādījumus):

[6.1] 2010.gada 18.janvārī noformēs ceļu satiksmes negadījuma reģistrēšanas protokols Nr.ES 080641, kurā fiksēts, ka 2010.gada 18.janvārī plkst.9.40 Jelgavā pa Lielo ielu virzienā no Pastas ielas uz Katoļu ielas pusi nenoskaidrots vadītājs, vadot nenoskaidrotu automašīnu, uzbrauca priekšā tajā pašā virzienā un joslā stāvošai automašīnai Audi, un notikuma vietas aizbrauca, neziņojot par to policijai noteiktajā kārtībā (*lietas 17.lapa*); pievienotas automašīnas Audi fotogrāfijas (*lietas 18.-19.lapa*);

[6.2] *V.D.* (automašīnas Audi vadītājs) savā 2010.gada 18.janvāra paskaidrojumā norāda, ka 2010.gada 18.janvārī plkst.9.40 vadījis automašīnu Audi Jelgavā pa Lielo ielu virzienā no Pasta ielas Katoļu ielas virzienā; luksoforā iedegusies sarkanā gaisma un viņš apturējis automašīnu. Kad iedegusies zaļā gaisma, gribējis uzsākt braukšanu, bet sajutis stipru triecienu no automašīnas aizmugurējās daļas. Izkāpis no automašīnas un konstatējis, ka aiz tās stāv sudraba krāsas automašīna; tās vadītājs piedāvājis viņam 20 latu, lai nezvanītu policijai. Viņš tam nav piekritis un pierakstījis sudraba krāsas automašīnas valsts numuru – */reģistrācijas numurs/* un piezvanījis policijai. Tajā brīdī vainīgās automašīnas vadītājs iekāpis automašīnā un aizbraucis (*lietas 20.lapa*);

[6.3] *V.M.* (pieteicējs) savā 2010.gada 19.janvāra paskaidrojumā norāda, ka 2010.gada 18.janvārī ap plkst.9.20 braucis ar sev piederošos automašīnu Toyota Jelgavā pa Lielo ielu, virzienā no Pasta ielas uz Akadēmijas ielas pusi, pa ielas otro joslu. Viņam pa priekšu jau no Pasta ielas braukusi tumšas krāsas automašīna Audi. Distance starp viņa vadīto automašīnu bija apmēram 10 metri. Pa priekšu braucošā automašīna Audi braukusi nevienmērīgi – palielināja un samazinājusi ātrumu (raustījās). Pie krustojuma ar Katoļu ielu, kad luksoforā jau iedegās zaļā gaisma, pa priekšu braucošā automašīna pēkšņi apstājās; viņš piebremzējis un apturējis automašīnu apmēram vienu metru no priekšā stāvošās automašīnas Audi. Kad apstājies, no automašīnas Audi izkāpis tās vadītājs un teicis, ka noslāpa dzinējs un ieraudzījis, ka automašīnas aizmugurējā bamperī ir plaisa. Automašīnas Audi vadītājs prasījis 40 latus par to, ka pieteicējs esot uzbraucis viņa automašīnai un sabojājis to; draudējis, ka izsauks policiju. Pieteicējs uzskatot, ka nekas nav noticis, tādēļ aizbraucis prom (*lietas 21.lapa*);

[6.4] 2010.gada 19.janvārī veikta transportlīdzekļa Toyota apskate, kurā konstatēts, ka uz priekšējā atdurstieņa kreisās puses sānos ir sarkanas krāsas uzslāņojums un virs valsts numurzīmes tumšas krāsas garenveida uzslāņojums; pievienotas automašīnas Toyota fotogrāfijas (*lietas 22.-24.lapa*);

[6.5] 2010.gada 20.janvārī noformēta administratīvā pārkāpuma protokols [1.1] (*lietas 15.lapa*) un pieņemts lēmums administratīvā pārkāpuma lietā (*lietas 16.lapa*);

[6.6] Pieteicējs 2010.gada 19.februāra sūdzībā norādījis, ka lietā nebija pieaicināti eksperti, lai veiktu abu automašīnu bojājumu salīdzināšanu, kā arī policijas darbiniekam *A.T.*, kas veica izmeklēšanu, ir radnieciskas attiecības ar cietušo (lietas 26.lapa);

[6.7] Policijas darbinieks *A.T.* savā 2010.gada 3.marta ziņojumā cita starp norāda, ka cietušās automašīnas vadītājs *V.D.* nav viņa radinieks (*lietas 25.lapa*);

[6.8] 2010.gada 9.martā, izskatot lietas materiālus, pieņemts Lēmums [1] (*lietas 28.-30.lapa*).

[7] Tiesa konstatē, ka lietā ir strīds par to, vai pieteicējs nav ievērojos distanci, kā rezultātā notikusi sadursme ar priekšā braucošo automašīnu Audi, un atstājis ceļu satiksmes negadījuma vietu, neziņojot par to noteiktajā kārtībā policijai.

[8] Tiesa, novērtējot lietā esošos pierādījumus [6], konstatē, ka tie apstiprina pieteicēja darbībās LAPK 149.^{16}panta piektajā daļā un 149.^{8}panta 25.daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma sastāva pazīmes. Proti, Ceļu satiksmes noteikumu 119.punkts noteic, ka transportlīdzekļa vadītājam atkarībā no braukšanas ātruma jāizvēlas tāda distance, lai, priekšā braucošajam transportlīdzeklim bremzējot, būtu iespējams izvairīties no sadursmes, kā arī jāizvēlas tāds intervāls, kas nodrošina ceļu satiksmes drošību, savukārt atbilstoši 52.punktam, ja šo noteikumu 51.punktā minētajā ceļu satiksmes negadījumā ir iesaistīti vairāk nekā divi transportlīdzekļi vai ja transportlīdzekļu vadītāji nespēj vienoties par visiem būtiskajiem negadījuma apstākļiem un aizpildīt saskaņoto paziņojumu, transportlīdzekļu vadītāji nekavējoties apstājas un paliek negadījuma vietā, iededz avārijas gaismas signalizāciju un uzstāda avārijas zīmi, bet, ja tas nav iespējams, citādā veidā brīdina pārējos ceļu satiksmes dalībniekus par ceļu satiksmes negadījumu, un par ceļu satiksmes negadījumu paziņo policijai un, ja nepieciešams, glābšanas dienestam un tālāk rīkojas pēc to norādījumiem.

[9] No lietas materiāliem – satiksmes negadījumā iesaistīto personu (pieteicēja un *A.D.*) sniegtajiem paskaidrojumiem secināms, ka atbildētājs pārsūdzētajā Lēmumā izdarījis pareizu secinājumu par pieteicēja vainu iepriekš norādīto pārkāpumu izdarīšanā. *A.D.* tūlīt pēc negadījuma paskaidrojis [6.2], ka viņš braucis pa Lielo ielu un kad luksoforā iedegusies sarkanā gaisma, viņš apturējis automašīnu. Savukārt, kad iedegusies zaļā gaisma, gribējis uzsākt braukšanu, bet sajutis stipru triecienu no automašīnas aizmugurējās daļas, un konstatējis, ka viņa vadītās automašīnas aizmugurē ietriecās pieteicēja vadītā automašīna. Pieteicējs savukārt paskaidroja [6.3], ka atradies aptuveni 10 metru attālumā no *A.D.* vadītās automašīnas, kas braukusi pa to pašu joslu, pa kuru braucis pieteicējs; *A.D.* vadītā automašīna braukusi nevienmērīgi; krustojumā, kad luksoforā iedegusies zaļā gaisma, *A.D.* vadītā automašīna pēkšņi apstājusies. Pieteicējs norādījis, ka nobremzējis apmērām vienu metru no *A.D.* vadītās automašīnas, bet uzskatot, ka nekas nav noticis (nav ietriecies priekšā braucošajā (stāvošajā) automašīnā, aizbraucis no notikuma vietas prom.

No iepriekš minētā, - no pieteicēja paskaidrojumiem, secināms, ka tieši pieteicējs braucis ar satiksmes intensitātei neatbilstošu ātrumu un nav ievērojis pietiekošu distanci, kas arī bija cēlonis ceļu satiksmes negadījumam, nespējot nobremzēt pirms priekšā braucošās automašīnas un ietriecās tajā. Turklāt apstākļos, kad abu automašīnu vadītāji nav spējuši vienoties par negadījuma būtiskajiem aspektiem, pieteicējs atstājis notikuma vietu, aizbraucot prom un nesagaidot policijas ierašanos.

[10] Ceļu satiksmes noteikumu 10.punkts noteic, ka ceļu satiksmes dalībniekiem un citām personām jārīkojas tā, lai neradītu satiksmei bīstamas vai satiksmi traucējošas situācijas un nenodarītu zaudējumus. Noteikumu 112.punkts noteic, ka transportlīdzekļa vadītājam jābrauc ar ātrumu, kas nepārsniedz noteiktos ierobežojumus, ņemot vērā ceļu satiksmes intensitāti, transportlīdzekļa un kravas īpatnības un stāvokli, kā arī ceļa un meteoroloģiskos apstākļus (īpaši redzamību braukšanas virzienā). Savukārt, ja izveidojas ceļu satiksmei bīstami šķēršļi vai citas briesmas, kuras transportlīdzekļa vadītājs spēj pamanīt, viņam jāsamazina braukšanas ātrums vai pilnīgi jāaptur transportlīdzeklis, vai, neradot bīstamību citiem ceļu satiksmes dalībniekiem, šķērslis jāapbrauc (113.punkts).

Ceļu satiksmes noteikumu 119.punkts noteic, ka transportlīdzekļa vadītājam atkarībā no braukšanas ātruma jāizvēlas tāda distance, lai, priekšā braucošajam transportlīdzeklim bremzējot, būtu iespējams izvairīties no sadursmes, kā arī jāizvēlas tāds intervāls, kas nodrošina ceļu satiksmes drošību.

Tiesa atzīst, ka pieteicējs 2010.gada 18.janvārī, izraisot ceļu satiksmes negadījumu, minētos Ceļu satiksmes noteikumu punktus nav ievērojis.

Turklāt attiecībā uz Ceļu satiksmes noteikumu 119.punktu par distances neievērošanu liecina tas, ka pieteicējam priekšā tajā pašā virzienā pa to pašu brauktuves joslu bija braucošs transportlīdzeklis – automašīna Audi un pastāvēja noteikts laika posms, kurā pieteicējs varēja izvēlēties savu distanci līdz priekšā braucošajai automašīnai Audi. Šāds secinājums izriet no paša 119.punktā tieši noteiktā, ka distance ir jāizvēlas līdz priekšā braucošajam transportlīdzeklim, kā arī šāds secinājums izdarāms, pamatojoties uz pieteicēja paskaidrojumā norādīto, - ka viņš jau kādu laiku iepriekš bija pamanījis, ka pa priekšu braucošā automašīna brauc nevienmērīgi. Tādēļ pieteicējam, izvēlētos distanci 10 metri, bija jārēķinās, ka priekšā braucošā automašīna var strauji bremzēt, un bija jāparedz savs bremzēšanas ceļš un jāietur attiecīga distance.

Tādējādi, noskaidrojot to, vai pieteicējs pārkāpa normas par distances ievērošanu, ir atzīstams, ka visi pierādījumi kopsakarā liecina par nepareizu un tiesību normām neatbilstošu pieteicēja rīcību.

[11] Attiecībā uz pieteicējs izdarīto pārkāpumu – par ceļu satiksmes vietas atstāšanu (LAPK 149.[16] panta piektā daļa) konstatējams turpmāk minētais.

Pieteicējs savā paskaidrojumā norādījis, ka uzskatījis, ka nekas nav noticis, tāpēc aizbraucis prom, tātad, uzskatījis, ka nav noticis ceļu satiksmes negadījums.

Tiesa uzskata šādus pieteicēja argumentus par nepamatotiem, jo no lietas materiāliem konstatējams, ka 2010.gada 18.janvārī pieteicējs vadījis automašīnu Toyota Jelgavā pa Lielo ielu no Pasta ielas Katoļu ielas virzienā, un krustojumā ar Katoļu ielu ir notikusi pieteicēja vadītās automašīnas Toyota un automašīnas Audi sadursme. Minētais fakts apstiprināts ar automašīnas Audi vadītāja paskaidrojumu un abu automašīnu apskates protokoliem un fotogrāfijām.

Tiesa noraida pieteicēja apgalvojumu par to, ka nav bijis kontakts starp viņa vadīto automašīnu un automašīnu Audi. Tiesa uzskata, ka to, vai un kādi bojājumi ir nodarīti automašīnām, nevar atstāt negadījumā iesaistītā transportlīdzekļa vadītāja, konkrētajā gadījumā – pieteicēja subjektīvam vērtējumam.

Turklāt no pieteicējs paskaidrojuma izriet, ka cietušās automašīnās vadītājam ir bijušas pretenzijas pret pieteicēju, ko apliecina abi automašīnu vadītāju – par naudas piedāvāšanu bojājuma novēršanai. Tāpēc tiesa uzskata, ka konkrētajā gadījumā šāds apstāklis vien secina, ka ir noticis ceļu satiksmes negadījums, par ko automašīnu vadītāji nav spējuši vienoties, lai aizpildītu saskaņoto paziņojumu vai izsauktu policiju.

Savukārt, pieteicēja subjektīvais vērtējums par notikušo nav pamats, lai atstātu notikuma vietu un neizsauktu policiju.

Bez tam, kā norādīja pats pieteicējs, tad viņš, uzskatot, ka nekas nav noticis, aizbraucis uz darbu. Šāda pieteicēja rīcība nav attaisnojama, ņemot vērā apstākli, ka automašīnas Audi vadītājs informēja pieteicēju, ka izsauks policiju.

[12] Pastāvot šādiem iepriekš konstatētajiem apstākļiem, tiesa uzskata, ka Lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, un lietā ir pietiekami pierādījumu tam, ka pieteicējs ir izdarījis LAPK 149.[16]panta piektajā daļā un 149.[8]panta 25.daļā paredzētos administratīvos pārkāpumus.

[13] Tiesa konstatē, ka pieteicējam piemērots naudas sods 100 latu apmērā un atņemtas transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz 3 (trīs) mēnešiem.

Atbilstoši LAPK 149.[16]panta piektajai daļai (uzlikts sods tās sankcijas ietvaros, kura paredzēta par smagāko pārkāpumu) par šajā pantā paredzētā pārkāpuma izdarīšanu transportlīdzekļa vadītājam uzliek naudas sodu no 50 līdz 500 latiem un atņem transportlīdzekļu vadīšanas tiesības no trim mēnešiem līdz diviem gadiem vai bez transportlīdzekļu vadīšanas tiesību atņemšanas. Tātad, ņemot vērā šīs tiesību normas sankciju, pieteicējam piemērotais sods nav tiesību normā noteiktais minimālais sods. Līdz ar to tiesai ir jāvērtē, pamatojoties uz kādiem lietderības apsvērumiem, tika piemērots minētais sods.

Tiesa konstatē, ka sākotnējā lēmumā ir norāde un apstākli, kas atbildību pastiprina - LAPK 34.panta otrā daļa.

LAPK 34.panta otrā daļa nosaka, ka atbildību par administratīvo pārkāpumu ceļu satiksmē pastiprina tādi apstākļi, kas pastiprina konkrētā pārkāpuma iespējamo apdraudējumu satiksmes drošībai – diennakts laiks, ceļa un laika apstākļi, satiksmes intensitāte vietā, kur izdarīts pārkāpums, un citi tamlīdzīgi apstākļi.

Tiesa nekonstatē, ka Lēmumā būtu konkrēti izvērtēts, vai pastāvēja iepriekš minētajā tiesību normā norādītie apstākļi, kā arī nav citu apsvērumu tam, kāpēc tika piemērots sods 100 apmērā un atņemtas transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz trim mēnešiem.

Tomēr, ņemot vērā iepriekš konstatēto ([9]-[11]) un samērīguma principu, kas nosaka, ka labumam, ko sabiedrība iegūst ar ierobežojumiem, kas uzlikti adresātam, ir jābūt lielākam nekā viņa tiesību vai tiesisko interešu ierobežojumam, tiesa atzīst, ka pieteicējam piemērotais sods uzskatāms par samērīgu, ievērojot konkrēto pārkāpumu izdarīšanas apstākļus, pārkāpuma sabiedriskās bīstamības pakāpi un pieteicēja attieksmi pret notikušo.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286.panta pirmās daļas 1.punktu, Administratīvā procesa likuma 246.-251.pantu un 289.-291.pantu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

noraidīt *V.M.*, personas kods */personas kods/*, pieteikumu un atstāt negrozītu Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes priekšnieka vietnieka 2010.gada 9.marta lēmumu Nr.M-44 (protokols Nr.PA 768061).

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā 20 dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Jelgavas tiesu namā.

Tiesnese (*personiskais paraksts*) S.Ozola

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas

tiesnese _____ S.Ozola
Jelgavā, 2011.gada 15.martā